

H. Túri Klára

Nemrég még...

mit
naponta ötször harsogott tele
a szomszéd minaret müezzinje
Jeruzsálem keresztény temploma fölött
vándorgólyák csapata körözött
s a templom

papja
URAM SEGÍTSD

A
HAZA-KÖLTÖZŐKET

honvágytól hajtva
értük

így esengett

s

a vetítövásznon csapatuk látva
gondolok most vissza

oly

varázs-időkre

mikor még nem hullottak

Szíria-szerte bombák

a diktatúrák pokol-képzetét

s gyűlölségek fekete-lyukát

égi bárányfelhők

semlegesítették

még

az emberiség úri

bolygója

nem sodródott bele

az első s második

rettentő nagy verekedés után

a

harmadik világháborúba

s a jobbik fél

így imádkozhatott

ATYÁM LEGYEN MEG A

TE AKARATOD

oly

korról szólnék

mikor az emberek

egyenként is

tudhatták

melyből kihál a szeretet

az a nap lesz a vég

egy korra emlékszem

melyben

még

április 8.-át

az Emberszeretet Világnapjaként

ünnepelni nem kellett

s

ki otthonról messze csavarogva

előre érezte bár a pofont

mit kapni fog

mégis boldog volt

hogyan hazatért

az a gyerek

kicsi volt még

s netán ha félt még elébb

s magáért és társáért

s mindazokért

kik

ha kellett

valaha

magukért és másokért is

helyálltak

az a kisgyerek úgy vélte

ezerszer is

csak azért is

pofonnal is

megérte

a

BÉKE



Sz. Opre Mária: Ajtók a föld alá 2.